

EL SEU NOM ÉS NIKO

Un relat de: [Nil](#)

El seu nom és Niko i em diu que són de Moscou, visiten Barcelona per primera vegada. La xicota del replà estant ens atalaia... "Hi!", li faig amb la mà, no fos cas que es posés gelosa. Em complimenta coqueta. Duu unes ulleres de sol enormes i una pallola que li ombreja el rostre. Entretant ell amb el caparró acotat a l'alçada del meu melic es remulla el el clatell, el front i els llavis que rivalitzen en rosor amb la florida buguenví-lea que hi ha a tocar dels tobogans. Jo em limito tan sols a amanollar ben fort la mànega que barboteja erecte. Les gotetes d'aigua que s'enrinxen a les seves arquejades celles engarlanden els seus ametllats ulls de color blau turquesa. El noi em captiva! Serà que Cupidell voleteja rere nostre?, amb el seu entrelligat buirac carregat de sagetes...

- Atalaiar: mirar des d'un lloc alt per vigilar...
- Hi!: manera informal de dir hola! ,hello!, en anglès.
- Rosor: de color rosa.
- Buirac o carcaix: estoig per tenir les sagetes.
- Cupidell o també es pot dir Cupido.

Atenció:

per a llegir el primer acte d'aquest poema aneu a: L'ARBRE DE LA VIDA. Aquest segon tindrà un tercer acte que és titularà: AMOR PERENNE.